

שזבו

מוסדות ברסלב שובו בנים - נחמת ציון
בנשיאות הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

בנים

גליון קל"ג
פרשת שלח
כ"ד סיון תשפ"ה

זמני שבת קודש

י-ם	ת"א	ח'ת"ב	ב"ש
19:12	19:27	19:23	19:20
20:30	20:32	20:34	20:30
21:04	21:02	21:06	21:03

זמנים לפי לוח ציפתי לבני

מאת מוריני
הרב שליט"א

חטא המרגלים

"עד מתי לעדה הרעה הזאת (במדבר, י"ד, כ"ז)"

אפילו שהיה לו ברכה ממושה רבינו י"ה ישיעך מעצת מרגלים, לא ידע אם הוא יציל.

צריך צדיקים שזכותם תגן

כלב בן יפונה שלא היה לו הברכה של משה רבינו, אז הוא נבהל: מה יעשה כאן? אז הוא התחיל לרוץ לקברי צדיקים, לצעוק לה' שהצדיקים יצילו אותו. שהוא חולק פה עם עשרה חברים שיצאו בשליחות של משה לכאורה. כי משה נתן להם את האפשרות לחטא, אתם רוצים אז תלכו. משה ידע מה שיקרה, רק הוא נתן להם את האפשרות, את הבחירה. וכל רואה שהוא יודע שהולכים בשליחות משה, והוא רואה שבאמצע הדרך מתחפכים, הוא לא יודע מה יעשה כאן, הוא רק רץ במסירות נפש (כלב בן 52 בן 52 יפונה 151 + 10 אותיות = הסלל = 266 = חבור).

אין סכנת דמים יותר מכשתאמונה בצדיק נמצאת בסכנה

החור שואל (תק"א, פרשת שלח, דף קנ"א): איך כלב רץ לחבור? הרי זה פקוח נפש, הוא מאבד עצמו לדעת, זה לא היה במסלול שמושה קבע להם. ואומר החור: מאן דאיהו בדוחקא לא מסתכל במידה אדם שהוא בדוחק לא מסתכל על שום דבר, הוא ירוץ באמצע הלילה לשדה ויצעק: ה תציל אותי! אז אותו דבר כלב בן יפונה רץ באמצע הלילה לחור חבור, פקוח נפש. זה לא היה על פי הוראה של משה, העקד לשמר על האמונה במשה.

מי שלא בודה הקשיות נאחזות בו

זה מה שסבי דבי אותנא (תורה כ"ח), טוענים: מה עושים, איך אתם היהודים מצליחים להנצל מאותם תלמידי חכמים שדין והדאין שלא מגיעים לאדם להועיל לעבד ה? כי תורתם של אלו התלמידי חכמים אין לה פח להדריך את האדם בדרך הטוב, כי מביא לא רוי טובא, מרע לא יהיה טוב. ולא עוד "כי תלאו גם את אלהי" אתם מעיינים גם בן את האלקים, כאלו לואה הקדוש ברוך הוא מלמד לעובדים אותו. נמצא שעל ידי זה, כלומר אדם רואה שהוא למד תורה הרבה שנים, ועדין הוא לא התקדם שום דבר, אז נוצר אצלו בלב טינה כביכול על התורה: למה התורה לא קדמה אותי? כשהוא החליט ללמד תורה, הוא לא סתם החליט ללמד תורה, אלא בשביל שיהיה יותר גאון, הוא רצה להיות בן אדם חדש. בסוף הוא ראה שהוא לא השתנה שום דבר ממה שהוא היה מקדם. כל המדות הרעות נשארו אותם מדות הרעות, אולי נהיו אף יותר גרועות. והוא לא מבין מה שקרה כאן, אז נדמה לו שכאילו הקדוש ברוך הוא חלש מלמדו חס ושלום.

בתורה יש מאוד הבניה שהרבנים שלו לא הציתו את האור

הוא לא יודע שהטעות נעוצה בזה שהוא לא מצא תלמיד חכם הגון שיצדיק וילמד אותו. החסרון לא בתורה! החסרון שהוא כנראה מקבל תורה מתלמידי חכמים שאינם הגונים, לכן התורה לא מזיקה אותו בטבעים שלו. "כי תלאו גם את אלהי" אז כאלו לואה הקדוש ברוך הוא מלמד לעובדים אותו. נמצא שעל ידי זה אלו בני האדם נפלים בכפירות גדולות, וחושבים חס ושלום: לא ידאה ולא יבין אלקים במעשי בני אדם. ככה הם חושבים, ונפלים לכפירות. ועל ידי זה "את ידאי ה לא יכבדו". הם בכלל צוחקים מכל הענין של היראה, כי הם לא רואים שום התקדמות בענין של ידאה. על ידי זה את ידאי ה לא יכבדו, ומתחפכים ומבישים אותם.

שבת שלום

כשאנחנו לומדים תורה, המטרה שלנו זה לא להיות סתם גאונים, המטרה שלנו זה להרגיש את ה', להתקרב לה', להרגיש אהבת ה'. כמו שידר המלך אומר "ואני קרבת אלהים לי טוב" (תהלים ע"ב, כח) שנוכח להרגיש קרבה אל ה', היינו שייבואו לדעת את ה' איך לעבד אותו. שלמה המלך אומר "שלש אלהים משל ויהי שירו חמשה ואליף" (מלכים א' ה, יב) כי שלמה זכה לאלפי דקדושה.

מטרת למד תורה להדבק בשכינה

רבינו מסביר (תורה כ"ח) שברגע שאנו לומדים תורה בצורה לא נכונה, כלומר כשאנו לומדים את התורה מתלמידי חכמים שדין והדאין, נכון שיש להם תורה, אבל הם מקבלים תורתם דרך הקלפות מהשדים שיש להם תורה נפילה, מאלפי נפילים, לא משיגים שום הועילת ואומר החור (תק"א פתח דף רנ"ג): הוא לומד בשביל להקרא תלמיד חכם. לכן כל דבוריו הם דרך משל ומליצה וטעמים נפלאים, כי שרשם מאלו האלפי ח"ל. אז יכול שאדם למד תורה דרך הקלפות והוא יהיה תלמיד חכם. ואלו התלמידי חכמים נאמר עליהם "המקטע מכס הקללות אנשים כי תלאו גם את אלהי" (שפי"ד, י"ז) כי הם מניעים את האנשים שבאים לשמוע דרשם ותורתם.

חפש את הרב הדומה למלאך ה' צבאות

האנשים האלה לא משיגים שום הועילת, כי תורתם של אלו התלמידי חכמים אין לה פח להדריך את האדם בדרך הטוב. אדם יכול ללמד תורה, אבל שהמדות שלו ישתנה, שהטבעים שלו ישתנה, שהצדדים שלו ישתנה, זה לא מזו כדור זה בכל המערכת הפנימית של הנפש האדם. כדי שהתורה תזו משור בתוך המערכת הפנימית של האדם, הוא צריך כזה תלמיד חכם שנקרא "כי מלאך ה' צבאות הוא" (מלאכי ב' י). וכשאין עוד תלמיד חכם כזה, אז התורה שלו לא מביאה אותו כדור זה לדרך הטוב. הוא למד תורה, יש לו תורה ידע, הוא יכול הגאון הכי גדול בעולם, הוא יכול להיות היועץ הכי טוב בעולם.

תלמיד חכם שזה לאדם ותמים

כמו שכתוב על אחיתפל: "ועצת אחיתפל אשר יעץ בימים ההם כאשר ישאל איש בדבר האלהים בן כל עצת אחיתפל גם לידו גם לאבשלום" (שמואל ב' טו, כג). אומרת הנקמה שאחיתפל הגיע לדרגה של אדם ותמים, ואף על פי כן אין לו חלק לעולם הבא. הוא הגיע לדרגה של אדם ותמים, אבל אין לו שום קשר כדי להיות צדיק אמתי. כי אחרי זה יכול להיות שאין לו חלק לעולם הבא.

תלמיד חכם שהיה ראש הסנהדרין

דואג האדומי היה "אביר הרעים", היה ראש הסנהדרין (רש"י שמואל א' כא, ו. תוספת שו"ת טוב). ואחרי זה הוא ירד נפילה אחר נפילה עד ששכח תלמודו והרג את טוב עיר הפגנים. וכל זה עקב דמיון שנוכס לו שידר חייב מיתה. היות והיתה לו נגיעה אישית כלפי דוד, אז הוא פסק שידר מורד במלכות והוא חייב מיתה, וכל מי שיש לו קשר איתו חייב מיתה. עד שגם לו אין חלק לעולם הבא יוצא שאדם יכול להגיע במשך החיים לכל מיני מצבים שיום אחד יתהפך לו השכל. כמו המרגלים, שנים עשר איש שבהתחלה הם היו צדיקים כשהלכו לרגל את הארץ. פתאום עשרה אנשים הורו כדי הליכה נהפכו לרשעים גמורים, עד שיהושע בן נון

שו"ת לשולחן שבת

פקה בתפילה

האם מותר לרוץ בשמו"ע כדי למנוע מהפקחים לתת דו"ח לרכב

קודש על הרצפה ומפריע לו בכונת התפילה, מותר לעקור ממקומו ולהרימו. וכן כאשר הטלפון מצלצל או שמקשים בדלת ללא הרף, ומחמת כן אינו מסוגל לכוון בתפילה – יילך ויסיר את השפופרת או יפתח את הדלת, מבלי להפסיק בדיבור, וישוב מיד לתפילתו. ברם, כאשר הצענו את הדברים לפני מו"ח רבי יוסף שלום אלישיב זצ"ל, אמר כי למעשה נראה שאין עולה על הדעת כלל להתיר לצאת באמצע התפילה לצורך עסקיו וענייניו ולצורך תשלומי המיסים שלו, ועל האיש שיצא אל מחוץ לכותלי בית הכנסת באמצע תפילת העמידה ניתן לקרוא את

הפסוק בפרשת שלח (במדבר ט"ו, ל"א): "כי דבר ה' בזה ואת מצותו הפר! מאחר והראה שאין התפילה לפני הקב"ה חשובה בעיניו, וכי גם לפני מלך בשר ודם היה עושה כן? ואין לומר שיוכל לצאת מחמת הפריעת כוונתו, משום שכל הדוגמאות הנ"ל עוסקות במפריעים שאין נותנים לו להתרכז מחמת רעש או מחמת דאגתו לכבוד שמים (כאשר מונח הספר על הארץ), אך כאן כיסו וליבו דופקים, ולפיכך עליו להסיר את דאגותיו וטרדותיו מחמת איבוד כספו, ולרצו מחשבתו אך בתפילה, וכמו שאומרת הגמרא במסכת סוכה (כ"ה), אודות אדם שמצטער מחמת שחושב על אובדנו: "איבעי ליה ליתובי דעתיה" – עליו ליישב את דעתו, ובכך להכשיר עצמו להמשיך בתפילה ליישב את דעתו, ובכך להכשיר עצמו להמשיך בתפילה.

שאלה: מעשה שהיה ביהודי שהחנה את רכבו במתחם החניה הסמוך לבית הכנסת ונכנס להתפלל, אך שכח לשלשל שקלים ב"מדחן" עבור החניה. במהלך תפילת שמונה עשרה נתבטלה כוונתו של האיש, ולכן נשא עינו אל השמים דרך החלון, על מנת שתתעורר כוונתו, אך עוד לפני שהספיק להביט בשמים, הבחין בשני פקחים שעומדים ורושמים דו"ח לרכב הסמוך לרכבו, ומיד נזכר שאף הוא לא שילם בעד החניה, ובעוד רגעים מספר עומד הוא לקבל קנס נכבד...

הסתפק האיש: האם רשאי אני לרוץ, ובלא אומר ודברים להכניס לתוך המכונה מטבע, בכדי למנוע הפסד כספי רב, או שימא בשום

אופן אין להפסיק באמצע התפילה? **תשובה:** נאמר ב"שולחן ערוך" (א"ח סק"ד ס"א): לא יפסיק בתפילתו, ואפילו מלך ישראל שואל בשלומו, לא ישיבנו וכתב ה"משנה ברורה" (סק"ב) בשם ה"מגן אברהם", כי אפילו במקום הפסד ממון אין לו להפסיק. אולם בספר "ברכת הבית" (שער מ סק"ה), כתב כי אין הדברים אמורים אלא בנוגע להפסקה בדיבור או בהיסח הדעת מוחלט מהתפילה, אבל הליכה ממקום למקום לא אסור במקום הפסד מרובה. הלכך נראה שיש להתיר למתפלל לצאת ולהציל את עצמו מקנס, באופן שלאחר יושב לתפילתו. (אך להפסיק בדיבור אסור). ובפרט יש להתיר כאשר נטרדת מחשבתו לגמרי עקב אבידת ממון, וכשם שמצינו שבמהלך התפילה מותר להפסיק על מנת להרגיע את התינוק שבוכה, וכן כשנפל ספר

סיפור לפרשה

מגרמניה לבתי מהסה

"שובה הארץ מאד מאד (במדבר י"ד, ד)"

בין חסידי ברסלב הנודעים והחשובים – בארץ ישראל היה רבי שלמה וקסלר זצ"ל. הוא נולד בגרמניה לאביו הגאון רבי פנחס משה אלחנן שכיח כרבה של 'הוכברג' בגרמניה, ונהרו אליו לשאול עצה ותושיה – מכל רחבי המדינה.

נער צעיר היה כשהתקרב לאורו של הנחל נובע, למד והגה בספר 'ליקוטי עצות' שמצא בדרך פלא. שם גם למד – בגדול מעלת קדושת ארץ ישראל ושבחיה לעבודת השם. לא קל היה באותם הימים לעלות לארץ ישראל, עצם העלייה היה דבר חריג ועורר תמיהה גדולה. אך הנער לא ויתר, הפציר שוב ושוב לאביו על-כך, ולבסוף התרצה לו, באמרו: "צונן לעלות לארץ ישראל? עלה לבדך, ואני אדאג לך להוצאות הדרך".

וכך הפליג הנער לבדו לארץ האבות, ובשנת תרמ"ח זכה לממש את געגועיו ולחון את עפר ארץ הקודש. אך דרכה רגליו על עפר ארץ הקודש. נעצר על ידי שוטרים הטורקיים ששלטו אז: "מאין הגעת" – נשאל: "מגרמניה" – משיב הנער: "אם כך, שהותך כאן בארץ מוגבלת למספר חדשים בלבד" – ענו לו נחרצות. אך עזבוהו השוטרים לנפשו – שם פעמיו לעבר עיר הקודש ירושלים, לא לחדשים מספר אלא ליותר מששים שנה... ואף גם שירושלים – הייתה מלאה בתלמידי חכמים ויראי ה' – קנה רבי שלמה את שמו הטוב – כשגדולי עיר הקודש – כינו אותו: "הבחור הכשר והירא".

והיה הגאון רבי עקיבא יוסף שלזינגר בעל 'לב העברי' מגדולי רבני ירושלים – מקרבו מאוד – ואף נהיה בן בית בביתו. כן סיפר לו על עוד ספרי רבינו שישנו – לבד מהספר 'ליקוטי עצות' שהיה מונח תחת חיקו, וכן על חסידי ברסלב המתגוררים בירושלים. כעבור זמן שידכו רבי עקיבא, לא לפני שקיבלו ברכה מיוחדת מהמהר"ל דיסקין זצ"ל. הערצה גדולה רחש רבי שלמה לאביו, וכך היה אומר: "בכל הדברים אבי גדול ממני, לבד משני דברים שזכיתי אני יותר ממנו. האחד: התקרבותי לרבינו, והשני: שזכיתי לעלות לארץ ישראל". וכך סיפר החסיד רבי ישראל בער אודסר: "אני זוכר שהייתי פעם בבית כנסת בירושלים, כשישב שם רבה של ירושלים, רבי יוסף חיים זונפלד זצ"ל, ולמד. לפני תפילת מנחה נכנס רבי שלמה לבית הכנסת, באותו רגע ראיתי את רבי יוסף חיים זונפלד – קם מלוא קומתו לפניו, כמו לפני מלך.

הוא היה אומר על רבי שלמה, שהוא כמו ספר תורה..." עד שנת תש"ח התגורר רבי שלמה בבתי מהסה שבירושלים העתיקה, ומשם עבר לשכונת בית ישראל.

חנוך לנער

אווירה משמרת

מאת: הרד"ג פנחס ברייער שליט"א
מחבר ספר 'לגדל' על חינוך ילדים

האבא מעתיק את חוויות הילדות שלו, האמא מוסיפה ומעתיקה את חוויות הילדות שלה, וכל זה יוצר סגנון ייחודי של הבית. כך בכל בית ובית. אם משנים בבסיס, ושולחן שבת מאופיין בריבוי סגנונות, כשמדי תקופה אוכלים סגנון אחד של מאכלים ושרים שירים אחרים, אין לילדים משהו ברור להעתיק, וחבל. ברור שתמיד יהיו שינויים, אבל חייבים לשמור על בסיס כלשהו שבו לא נוגעים. חייבים כמה שירים קבועים, שאותם לא משנים, כדי שגם הנכדים ישירו אותם. חייבים שהם יזכרו מבית סבא בסיס של מאכלים שכשטועמים מהם נזכרים בסבתא. יש הקפדות ומנהגים שאותם נשמר מכל משמר. זה עשוי אולי להיראות מנהג שולי ולא עקרוני, אולי אפילו משהו שאין לו בסיס הלכתי, אבל זה בעצם הצופן הגנטי של המשך הדורות...

לעצמם בתים. לא ולא! בית זה מקום שבו מעצבים את הדורות הבאים. מקום שבו אנו מחנכים בפוטנציאל גם את הנכדים והננינים. לכן חשוב והכרחי שהילדים יצאו כשהם מצויים במבנה ושטנץ בדורים ומסודרים, שאותם יוכלו להעביר ולהעתיק לדורות הבאים. אנו אולי לא מודעים עד כמה אנו מעתיקים את האווירה שספגנו בבית הורינו, אבל בכל צעד ושעל כמעט עומדת ביסודנו האווירה של שולחן השבת, ליל הסדר וגם האווירה של ערב פסח, פורים ושבעות... אנו רואים, שעל אף שסלם חנונים את אותם חגים, יש בכל בית אווירה מיוחדת המאפיינת רק אותו. יש זמן קריאת שמע שעל המטה עם האמא, מעמד הדלקת נרות השבת, מנהג כפרות, תליית קישוטי הסוכה, ועוד אינספור פרטים קטנים, המתחברים לפסיפס של אווירה מיוחדת וייחודית.

טבע האדם שהוא אוהב גיוונים. השגרה היא מציאות משעממת. פעולה שאותה האדם מבצע מדי יום ביומו הופכת במשך הזמן למצות אנשים מלוסדה, למשהו טכני, יבש, ללא התלהבות. שבחו של אהרן בכך שלא שינה היה שתמיד היה מזליק את הנרות באווה התלהבות! גיוונים בחיים זה דבר נחמד אולי, ואפילו חשוב. זה מכניס צבע לחיים, זה מאתגר. אנשים אוהבים לגוון בביגוד ובריהוט, אחרי תקופה צובעים את הבית, ויש כאלו שחייבים מדי כמה שנים להחליף אווירה ומקום עבודה. זה צורך נפשי וזה לגיטימי.

אבל יש תחום שבו גיוון הוא אסון: בכל הנוגע לבסיס, לשורש, לסגנון ולאווירה שבבית. חוויות ילדות בית אינו מוסד שבו מגדלים ילדים שאין להם בית משלהם, תוך כדי סיפוק כל צרכיהם, עד שיגדלו ויקימו

סיפורי ישועות

מוקד הישועות שעל ידי המוסדות הקדושים

הייתי אחרי לימוד נהיגה על רכב וכבר עשיתי מספר טסטים ולא הצלחתי לעבור, אחרי חמישה טסטים שנכשלתי בהם, כבר התחלתי לאבד תקווה. לא משנה כמה ניסיתי להיות מרוכז ונחוש – זה פשוט לא הלך. כל טסט זה לא רק מבחן, זה גם הרבה זמן, הרבה כסף, והרבה תסכול. הרגשתי שמשוהו פשוט לא מסתדר – כאילו בלי סיבה אמיתית, פשוט לא רוצים להעביר אותי. ביום של הטסט השישי, החלטתי לעשות משהו אחר: התקשרתי למוסדות הקדושים, תרמתי וביקשתי עבור פדיון נפש. רציתי לעשות השתדלות. וברוך השם – באותו טסט עברתי! בלי בעיות, בלי עיכובים – בסייעתא דשמיא, זה פשוט הצליח בסייעתא דשמיא, זה פשוט הצליח...

(בעילום שם)

'פדיון נפש המסוגל לכל הישועות ברוחניות וגשמיות'
זקוק לישועה? זיווג? פרנסה? הצלחה? זרע של קיימא? רפואה?
חייג: 037.148.148 שלוחה 2

יומא דהילולא

הגה"ק רבי מאיר ב"ר יצחק אשכנזי זצ"ל
בעל 'פנים מאירות' | כ"ז סיון תק"ד

הפנים מאירות' אב"ד אייזנשטאדט תלמידו של ה"מגן אברהם". בתחלה כהן קרב במדינת אשכנז, אבל כיון שלא ישב שם על מי מנוחות והיה נע ונד לתור אחר מקום רבנות כראוי, ובאותה תקופה התגורר שם העסקן הידוע רבי שמשון ווערטהיימר שהיה שר וחשוב בווייז, השתדל הלה אצל המלך שיכתירו את הפנים מאירות לרב באייזנשטאדט, ושם שמש קרב משך כ"ו שנה. בחלק א' בהקדמתו לספרו הוא מסתפק, אם טוב לאדם לכתב ולהדפיס ספר שחבר בסתם ולא לומר מי המחבר, או דילמא חיובא רמיא על המחבר להזכיר שהוא חברו אשר ישא את שמו, משום דאמרינן בכמה דוכתי 'כל תלמיד חכם שאומרים שמועה בשמו שפתותיו דובבות בקבר', והשיב: מה שפתותיו דובבות אינו מחיב שהאומר שמועה יזכיר שם אומרה, שהרי אפלו יאמר סתם או בשם אחרים קמי שמיא גליא מי שאמרה באמת, אך הקפידא שהיו מקפידים לומר בשם אומרה, הטעם משום שקשיאמרו השמועה בשם אדם גדול, אז השומע ישמע ומקבלה וגורסין אותה ונותנין לב אליה, ועל ידי זה שפתותיו דובבות.

מהנעשה והנשמע

במוסדות דג' בנשיאות מדינת דרב שליט"א

דשנים ורעננים יהיו

תלמוד תורה ברסלב 'נחמת ציון' – שובו בנים

בשעה טובה ומרוממת יצאו תלמידי כיתות גן, מכינה וכיתה א' בת"ת 'נחמת ציון' - ברסלב' ליום טיול שנתי מענג בגן החיות התנ"כי בירושלים. הילדים יצאו באוטובוסים ממוזגים, בליווי הצוות המסור, כשההתרגשות ניכרת על פניהם כבר מן היציאה. בגן החיות עצמו המשיכו התלמידים את החוויה בנסיעה ברכבת הפנימית, שפתחה בפניהם עולם מלא פלאים של בריאה ונפלאותיה 'מה רבו מעשיך ה'". במהלך הסיור האכילו התלמידים את הדגים והתפעלו התלמידים מיצירי כפיו של הקב"ה 'משנה הבריות', ונהנו להביט ולהתבונן על מיני החיות השונות ותהלוכותיהן, במיוחד על הקופים והפילים האדירים. לאורך הסיור כולו שינו המלמדים באזני התלמידים את דברי המשנה: 'הוי עז כנמר, קל כנשר, רץ כצבי וגבור כארי לעשות רצון אביך שבשמים'. כשדמויות החיות המהירות והעזות עומדות בחוש לנגד עיניהם. היום המיוחד השאיר רושם עמוק בלבבות הילדים, ונתן להם כוח ותמריץ, חוויה ועונג בהמשך שקידתם על תלמודם.

זכות התורה ועמליה
תעמוד לכם לברכה
מרבחה ולמזל טוב

כשהשמחה
במעונכם:
ברית מילה,
בד מצוה,
או חתונה

סעודני
(תהלים קט, קיז)
ואירושעה

הקדישו זכות סעודה ביום שמחתכם לאברכים עמלי תורה
שבבית מדרשנו והקדשת יום לימוד תורה לברכה בבחינת

"אם אתה משמח את שלי,
אני משמח את שלך"

חייגו 037.148.148

שלוחה 2 והקדישו את השמחה לנצח

כנס הכנה מרומם לאברכי 'התאחדות האברכים' לקראת חג מתן תורתנו

התאחדות האברכים שע"י מוסדותינו הק'

כנס הכנה מרומם לאברכי 'התאחדות האברכים' לקראת חג מתן תורתנו. תחת הכותרת 'יוחן שם ישראל נגד ההר' - כאיש אחד בלב אחד, התכנסו מאות אברכי 'התאחדות האברכים' כהכנה דרבה לקראת חג מתן תורה.

לאחר תפילת ערבית, חולקו לאברכים כרטיסי כניסה מסודרים לכנס ההכנה, ובכניסה המתין לכל אברך שי אישי - שקית חגיגית ובתוכה עוגה חלבית ובקבוק שתייה, באווירה מכובדת ונעימה. לקראת השעה 23:00 נכנס מורנו הרב שליט"א לאולם התפילות, בו המתינו מאות אברכים בניגון חרישי ובלב נכון, לשיעור מעורר לבבות לקראת חג מתן תורה.

מורנו הרב שליט"א פתח באמירת האקדמות וניגוני חג השבועות, באיטיות ובדבקות יחד עם הקהל כולו - רגעים של חיבור, התעלות ורוממות. לאחר מכן מסר מורנו הרב שליט"א שיעור מיוחד קרוב לשעתיים - בעמקות, בבהירות ובמתקנות כהכנת הלב והנשמה לקראת חג השבועות. אברכי 'התאחדות' יצאו מלאי אור וחיות, טעונים בכלים נעלים לקראת קבלת התורה, בתחושה של שייכות אמיתית לתורה ולנותן התורה. פיהם של המשתתפים היה מלא בשבח והודיה עמוקה להנהלת המוסדות, שנושאים בלבם את טובת אברכי אנ"ש - ברוח ובגשם, ודואגים בפועל לרומם את הרוח ולהפירות את הלבבות.

הכינוס הדגיש עד כמה עצומה היא התועלת שב'התאחדות האברכים', כוח של חיבור, של שיתוף, של שייכות. מתכונת שמביאה תועלת לא רק לכל יחיד אלא לכלל כולו, בקניין התורה, בהשראת שכינה, ובהתקדמות רצופה בעבודת השם. אשריהם ואשרי חלקם.

אתר

מגיל ישיבת
חכמה ודעת ברסלב
חברת העזרה והמוסדות

<p>חבר טוב</p> <p>להר"ר נחמן ברסלב הי"ו להיכנס בנו הבה"ח נפילי נ"ו לעול תורה ומצוות</p> <p>להר"ר ציון סגל הי"ו להיכנס בנו הבה"ח שמעון נ"ו לעול תורה ומצוות</p>	<p>חבר טוב</p> <p>להר"ר יהודה גלק הי"ו לשמחות האופות לבנו החתן שמואל אייזיק נ"ו עם בת הר"ר יוסף שור הי"ו</p> <p>לחתן נחמן אריב נ"ו לנישואין עם בת הר"ר נתן דני הי"ו</p>	<p>חבר טוב</p> <p>להר"ר נתן בהר"ר נחמן טל הי"ו</p> <p>חתן הר"ר נח שרת הי"ו להולדת הבן / הנכד</p>	<p>חבר טוב</p> <p>להר"ר דוד שם טוב הי"ו להולדת הבן</p> <p>חבר טוב</p> <p>להר"ר נחמן דבורקין הי"ו צפת</p> <p>להולדת הבן</p>	<p>מורא סטא וגדיא ירא</p> <p>להר"ר נפתלי אדרי הי"ו בהר"ח ר' נחמן אדרי שליט"א</p> <p>מנהל ישיבה קטנה וישיבה גדולה 'חכמה ודעת' חבר העזרה והמוסדות הק'</p> <p>חתן הר"ר חנן ועקנין הי"ו להולדת הבת / הנכדה</p>
<p>חבר טוב</p> <p>להר"ר אהרן סגל הי"ו לאחוס' בנו בהר"ח שמעון נחמן נ"ו עם בת הר"ר בנימין משי הי"ו</p> <p>להר"ר חנן ועקנין הי"ו לאחוס' בנו בהר"ח נחמן נ"ו עם בת הר"ר גביאל חביב הי"ו</p>	<p>חבר טוב</p> <p>להר"ר איצחק רפאל הי"ו לאחוס' בנו בהר"ח נפתלי נ"ו עם בת הר"ר חומד בסיס הי"ו</p> <p>להר"ר נתן אליעזר פד הי"ו לאחוס' בנו בהר"ח אהרן נ"ו עם בת הר"ר אבנר אבדום הי"ו</p>	<p>חבר טוב</p> <p>להר"ר נחמן בהר"ר רפאל בן חיים הי"ו לשמחות האופות לבנו החתן נתן נ"ו</p> <p>עם בת הר"ר נחמן בהר"ר אבדום וחבי הי"ו</p>	<p>חבר טוב</p> <p>להר"ר נתן בהר"ר נחמן אהרן הי"ו חתן הר"ר נתן דן שפירא הי"ו להולדת הבן / הנכד</p> <p>חבר טוב</p> <p>להר"ר שאל אלה הי"ו להולדת הבת</p>	<p>מורא סטא וגדיא ירא</p> <p>למורינו הרב שליט"א</p> <p>לאירוסין נענית בת לנכדו הר"ר נחמן גולדבלום הי"ו עם הבה"ח נחמן בהר"ר דוד סלומון נ"ו</p> <p>בת לנכדו הר"ר אברהם צוקר עם הבה"ח נפתלי נחמן אירול הי"ו חתן הרה"ח שמשון וולך שליט"א</p>

מוסדות ברסלב נחמת ציון

תלמוד תורה וגני כנים נחמת ציון	ישיבה לצעירים חכמה ודעת	ישיבה גדולה חכמה ודעת	ישיבה לנוער צמאה נפשי	מחברות השם עבודת השם	כולל אברכים העתיקה	כולל אברכים ההוראה ודיינות	כולל אברכים שערי הוראה	התאחדות האברכים	בית ספר באר מרים בית יעקב	סמינר נתיבות בית יעקב	חברת מתמידים לילדים	פעילויות עזרה וחסד בקהילה
--------------------------------------	-------------------------------	-----------------------------	--------------------------	-------------------------	-----------------------	----------------------------------	---------------------------	--------------------	---------------------------------	-----------------------------	---------------------------	---------------------------------